

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
GŽ 25/07
04.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici tužioca DNIP \"AA\", čiji je zakonski zastupnik direktor AB, a čiji je punomoćnik AV, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi zaštite prava na žig, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Valjevu broj P. 2/06 od 9. novembra 2006. godine, u sednici veća održanoj 4. aprila 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Valjevu broj P. 2/06 od 9. novembra 2006. godine, tako što se ODBIJA tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je tužilac podnosilac prijave, odnosno nosilac prava na znak zaštićen žigom \"VV\" i da se naloži nadležnom organu da po prijemu presude ili na zahtev tužioca upiše tužioca u odgovarajući registar kao podnosioca prijave, odnosno nosioca žiga, pri čemu se ovlašćuje tužilac da ovu presudu objavi u jednom od dnevnih listova na trošak tuženog i da se obaveže tuženi da mu na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 20.600,00 (dvadesethiljadašestotina) dinara u roku od 15 dana.

OBAVEZUJE SE tužilac da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 24.700,00 (dvadesetčetirihiljade-sedamstotinadinara) u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Valjevu broj P. 2/06 od 9. novembra 2006. godine utvrđeno je da je tužilac podnosilac prijave odnosno nosilac prava na znak zaštićen žigom \"VV\" pa se nalaže nadležnom organu da po prijemu presude ili na zahtev tužioca upiše tužioca u odgovarajući registar kao podnosioca prijave, odnosno nosioca žiga pri čemu se ovlašćuje tužilac da ovu presudu objavi u jednom od dnevnih listova na trošak tuženog. Drugim stavom izreke je obavezan tuženi da tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 20.600,00 dinara u roku od 15 dana.

Tuženi je izjavio blagovremenu žalbu protiv naznečane presude Okružnog suda u Valjevu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava i tražio je troškove prvostepenog i žalbenog postupka.

Žalba tuženog je osnovana.

U provedenom postupku nisu počinjene bitne povrede postupka iz člana 361 stav 2 tač. 1, 2, 5, 7 i 9 Zakona o parničnom postupku na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti niti se žalbom ukazuje na druge povrede postupka koje bi bile od uticaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Prvostepeni sud je utvrdio da je tuženi za vreme dok je bio direktor tužioca, 5.1.2006. godine podneo prijavu Zavodu za intelektualnu svojinu pod brojem 2006-13 na svoje ime, znaka koji se sastoji od reči "VV" u grafičkom obliku za obeležavanje proizvoda i usluga u klasi 16 novine i klasi 38 radio, televizija i usluge prenosa podataka. Delatnost tužioca je novinsko-izdavačka. Tužilac izdaje nedeljne novine pod nazivom "VV" kao list __skog kraja, koji izlazi petkom. Znak kojim se te novine obeležavaju sastoji se od reči "VV" ispisane jednakim štampanim slovima, ćirilničnim pismom i nalazi se u gornjem levom uglu na prednjoj strani lista. Tužilac ovaj znak za obeležavanje svog lista koristi od 1995. godine. Upoređenjem ovog znaka, znaka koji je prijavio tuženi utvrđuje se nesumnjiva istovetnost ta dva znaka. Tiraž lista koji izdaje tužilac je u novembru 2006. godine bio 8.000 primeraka po jednom broju. List je dostupan građanima ne samo u __skom kraju već i u drugim delovima zemlje s obzirom na to da je izvestan broj pretplatnika iz drugih mesta u Republici Srbiji.

Na osnovu ovih činjenica prvostepeni sud je zaključio da se radi o opšte poznatom znaku u smislu člana 6 bis Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine, a kako je tuženi isti znak prijavio radi obeležavanja proizvoda i usluga u klasi 16 (novine) i klasi 38 (radio, televizija, usluge prenosa podataka), prvostepeni sud je našao da su ispunjeni uslovi za pružanje sudske zaštite tužiocu na osnovu čl. 67 i 68 Zakona o žigovima.

Odredbom člana 67 Zakona o žigovima ("Službeni list SCG" br. 61/2004) je propisano da fizičko ili pravno lice koje u prometu koristi znak za obeležavanje robe, odnosno usluga, a za koji je drugo lice podnelo prijavu ili ga registrovalo na svoje ime za obeležavanje iste ili slične robe, odnosno usluga, može tražiti da ga sud oglasi za podnosioca prijave odnosno nosioca prava, ako dokaže da je taj znak bio opšte poznat u smislu člana 6 bis Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine za obeležavanje njegove robe odnosno usluga pre nego što je tuženi podneo prijavu.

Odredbom člana 6 bis Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine od 20. marta 1883. godine, ratifikovan Uredbom ("Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi" broj 5/74, "Službeni list SFRJ" - Međunarodni ugovori" broj 7/86-dr), propisano je da se zemlje Unije obavezuju da bilo po zvaničnoj dužnosti ako zakonodavstvo zemlje to dopušta, bilo na traženje zainteresovanog, odbiju ili ponište registrovanje i zabrane upotrebu fabričkog ili trgovačkog žiga koji predstavlja reprodukciju, potraživanje ili prevod, tako izvrše da može stvoriti pometnju sa nekim žigom koji bi nadležna vlast zemlje registrovanja ili upotrebe smatrala da je u toj zemlji nesumnjivo poznat kao žig lica koje uživa pravo da se koristi ovom Konvencijom i upotrebljava se za istovetne ili slične proizvode. Na isti način postupiće se i ako bitni deo žiga predstavlja reprodukciju jednog takvog žiga koji je nesumnjivo poznat ili podržavanje koje može stvoriti pometnju sa ovim žigom.

Imajući u vidu navedene odredbe, prvostepeni sud je izveo pogrešan zaključak da se radi o opšte poznatom znaku budući da je znak poznat samo u __skom kraju i izvesnom broju pretplatnika iz drugih mesta u Republici Srbiji (bez utvrđenja broja tih pretplatnika). Po oceni Vrhovnog suda Srbije list "VV" koji izdaje tužilac nije poznat u celoj zemlji da bi se u smislu člana 6 bis Pariske konvencije smatrao opštepoznatim. Prema tome tužilac ne uživa pravnu zaštitu predviđenu članom 67 Zakona o žigovima.

Imajući u vidu izloženo, odlučeno je kao u prvom stavu izreke na osnovu člana 380 stav 1 tačka 4 Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 125/04).

Na osnovu čl. 61 stav 2, 149 stav 1 i 150 Zakona o parničnom postupku tužilac je dužan da tuženom nadoknadi troškove postupka, koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 5.400,00 dinara, za pristup na dva ročišta po 6.300,00 dinara, za sastav žalbe iznos od 5.400,00 dinara i za taksu na žalbu 1.300,00 dinara, a što ukupno iznosi 24.700,00 dinara. Visina troškova odmerena je u skladu sa važećom Taksenom tarifom i Tarifom o nagradama i naknadama za rad advokata.

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

